

BIJBEL
Nieuwe Bijbelvertaling
Schrijfbijbel

VOORWOORD

De Bijbel is een boek met een unieke betekenis. Voor miljoenen mensen is het een heilig boek, waarin zij Gods aanwezigheid ervaren. De Bijbel heeft een centrale plaats in kerk en synagoge. Ook speelt het boek al eeuwenlang een belangrijke rol in de westerse cultuur, onder andere in beeldende kunst, muziek en literatuur.

De Nieuwe Bijbelvertaling (2004) is de meest gebruikte vertaling in het Nederlandse taalgebied. Het is een betrouwbare vertaling vanuit de bron-teksten, waarin de volle rijkdom van de Nederlandse taal is benut om het bijzondere karakter van de Bijbel tot uitdrukking te brengen. Zo fungeert de Nieuwe Bijbelvertaling als een hedendaagse standaard voor kerk, synagoge en cultuur.

We hopen dat veel lezers geraakt worden door de kracht van de Bijbel, en er inspiratie in vinden.

Ds. Sybout van der Meer, bestuursvoorzitter
Dr. Rieuwerd Buitenwerf, directeur

Nederlands Bijbelgenootschap

LEESWIJZER

In de Hebreeuwse tekst van de Bijbel wordt de God van Israël vaak aangeduid als JHWH. Omdat deze naam van oudsher niet uitgesproken wordt, is het gebruik ontstaan in plaats daarvan 'Heer' te lezen. In de Nieuwe Bijbelvertaling wordt in de lijn van deze traditie de godsnaam JHWH weergegeven met HEER. Overal waar deze aanduiding voorkomt kan men bijvoorbeeld ook (voor)lezen:

Aanwezige
Eeuwige
Enige
God
He(e)re
Levende
De Naam
Onnoembare

INHOUD

Voorwoord
Leeswijzer

OUDE TESTAMENT

Genesis (Gen.)	13
Exodus (Ex.)	77
Leviticus (Lev.)	131
Numeri (Num.)	171
Deuteronomium (Deut.)	225
Jozua (Joz.)	273
Rechters (Recht.)	305
Ruth (Ruth.)	337
1 Samuel (1 Sam.)	343
2 Samuel (2 Sam.)	385
1 Koningen (1 Kon.)	421
2 Koningen (2 Kon.)	461
1 Kronieken (1 Kron.)	501
2 Kronieken (2 Kron.)	537
Ezra (Ezra.)	583
Nehemia (Neh.)	597
Ester (Est.)	617
Job (Job)	629
Psalmen (Ps.)	673
Spreuken (Spr.)	827
Prediker (Pred.)	871
Hooglied (Hoogl.)	883
Jesaja (Jes.)	891
Jeremia (Jer.)	977
Klaagliederen (Klaagl.)	1059
Ezechiël (Ezech.)	1069
Daniël (Dan.)	1133
Hosea (Hos.)	1153
Joël (Joël)	1165
Amos (Amos)	1171
Obadja (Ob.)	1179
Jona (Jona)	1181
Micha (Micha)	1185
Nahum (Nah.)	1193
Habakuk (Hab.)	1197
Sefanja (Sef.)	1201
Haggai (Hag.)	1205
Zacharia (Zach.)	1209
Maleachi (Mal.)	1221

NIEUWE TESTAMENT

Het evangelie volgens Matteüs (Mat.)	1227
Het evangelie volgens Marcus (Marc.)	1271
Het evangelie volgens Lucas (Luc.)	1301
Het evangelie volgens Johannes (Joh.)	1349
De handelingen van de apostelen (Hand.)	1383
De brief aan de Romeinen (Rom.)	1431
De eerste brief aan de Korintiërs (1 Kor.)	1451
De tweede brief aan de Korintiërs (2 Kor.)	1469
De brief aan de Galaten (Gal.)	1481
De brief aan de Efeziërs (Ef.)	1489
De brief aan de Filippenzen (Filip.)	1495
De brief aan de Kolossenzen (Kol.)	1501
De eerste brief aan de Tessalonicenzen (1 Tes.)	1505
De tweede brief aan de Tessalonicenzen (2 Tes.)	1509
De eerste brief aan Timoteüs (1 Tim.)	1513
De tweede brief aan Timoteüs (2 Tim.)	1519
De brief aan Titus (Tit.)	1523
De brief aan Filemon (Filem.)	1527
De brief aan de Hebreëen (Hebr.)	1529
De brief van Jakobus (Jak.)	1545
De eerste brief van Petrus (1 Petr.)	1551
De tweede brief van Petrus (2 Petr.)	1557
De eerste brief van Johannes (1 Joh.)	1561
De tweede brief van Johannes (2 Joh.)	1567
De derde brief van Johannes (3 Joh.)	1569
De brief van Judas (Judas)	1571
Openbaring van Johannes (Op.)	1573
Woordenlijst	1595
Verantwoording	1600
Medewerkers en betrokkenen	1602
Kaarten	1604

BIJBELBOEKEN IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Amos	1171
Daniël	1133
Deuteronomium	225
Efeziërs (De brief aan de Efeziërs)	1489
Ester	617
Exodus	77
Ezechiël	1069
Ezra	583
Filemon (De brief aan Filemon)	1527
Filippenzen (De brief aan de Filippenzen)	1495
Galaten (De brief aan de Galaten)	1481
Genesis	13
Habakuk	1197
Haggai	1205
Handelingen (De handelingen van de apostelen)	1383
Hebreeën (De brief aan de Hebreeën)	1529
Hooglied	883
Hosea	1153
Jakobus (De brief van Jakobus)	1545
Jeremia	977
Jesaja	891
Job	629
Joël	1165
Johannes (Het evangelie volgens Johannes)	1349
1 Johannes (De eerste brief van Johannes)	1561
2 Johannes (De tweede brief van Johannes)	1567
3 Johannes (De derde brief van Johannes)	1569
Jona	1181
Jozua	273
Judas (De brief van Judas)	1571
Klaagliederen	1059
Kolossenzen (De brief aan de Kolossenzen)	1501
1 Koningen	421
2 Koningen	461
1 Korintiërs (De eerste brief aan de Korintiërs)	1451
2 Korintiërs (De tweede brief aan de Korintiërs)	1469
1 Kronieken	501
2 Kronieken	537
Leviticus	131
Lucas (Het evangelie volgens Lucas)	1301
Maleachi	1221
Marcus (Het evangelie volgens Marcus)	1271
Matteüs (Het evangelie volgens Matteüs)	1227
Micha	1185
Nahum	1193
Nehemia	597
Numeri	171

Obadja	1179
Openbaring (Openbaring van Johannes)	1573
1 Petrus (De eerste brief van Petrus)	1551
2 Petrus (De tweede brief van Petrus)	1557
Prediker	871
Psalmen	673
Rechters	305
Romeinen (De brief aan de Romeinen)	1431
Ruth	337
1 Samuel	343
2 Samuel	385
Sefanja	1201
Spreuken	827
1 Tessalonicenzen (De eerste brief aan de Tessalonicenzen)	1505
2 Tessalonicenzen (De tweede brief aan de Tessalonicenzen)	1509
1 Timoteüs (De eerste brief aan Timoteüs)	1513
2 Timoteüs (De tweede brief aan Timoteüs)	1519
Titus (De brief aan Titus)	1523
Zacharia	1209

OUDE TESTAMENT

GENESIS

De schepping van hemel en aarde

1 ¹ In het begin schiep God de hemel en de aarde. ² De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

³ God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. ⁴ God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; ⁵ het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

⁶ God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.'

⁷ En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven. ⁸ Hij noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen. De tweede dag.

⁹ God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het.

¹⁰ Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was.

¹¹ God zei: 'Overal op aarde moet jong groen ontkiemen:

zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het.

¹² De aarde bracht jong groen voort: allerlei zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten droegen met zaad erin. En God zag dat het goed was.

¹³ Het werd avond en het werd morgen. De derde dag.

¹⁴ God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, ¹⁵ en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het. ¹⁶ God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. ¹⁷ Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, ¹⁸ om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. ¹⁹ Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag.

²⁰ God zei: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' ²¹ En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was. ²² God zegende ze met de woorden: 'Wees vruchtbaar en word talrijk en vul het water van de zee. En ook de vogels moeten talrijk worden, overal op aarde.'

²³ Het werd avond en het werd morgen. De vijfde dag.

1:1-12 Ps. 104:1-14 1:1-2 Gen. 2:4-25

1:1 Job 38:1-39:30; Ps. 8:1 1:2 Joh. 1:1-3;

Kol. 1:15-17; Hebr. 1:2-3 1:3 Ps. 33:6; 2 Kor. 4:6;

Hebr. 1:13 1:7 Spr. 8:28 1:9 2 Petr. 3:5

1:14 Jes. 40:26; Jer. 31:35 1:16 Ps. 136:7-9

1:20 Job 12:7-10 1:22 Gen. 1:28; 8:17; 9:2

(1:1-3) *In het begin schiep God de hemel en de aarde* [...] *God zei* – Ook mogelijk is de vertaling: 'In het begin toen God de hemel en de aarde schiep [...] zei God'.

(1:2) *Gods geest zweefde over het water* – Gods geest, of: 'Gods adem'. Ook mogelijk is de vertaling: 'een hevige wind joeg het water op'.

²⁴ God zei: 'De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.' En zo gebeurde het. ²⁵ God maakte alle soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was.

²⁶ God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' ²⁷ God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. ²⁸ Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' ²⁹ Ook zei God: 'Hierbij geef ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. ³⁰ Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef ik de groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het. ³¹ God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

2 ¹ Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. ² Op de zevende dag had God zijn werk voltooid, op die dag rustte hij van het werk dat hij gedaan had. ³ God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk.

⁴ Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde. Zo ontstonden ze, zo werden ze geschapen.

De tuin van Eden

In de tijd dat God, de HEER, aarde en hemel maakte, ⁵ groeide er op de aarde nog geen enkele struik en was er geen enkele plant opgeschoten, want God, de HEER, had het nog niet laten regenen op de aarde, en er waren geen mensen om het land te bewerken; ⁶ wel was er water dat uit de aarde opwelde en de aardbodem overal bevoeide. ⁷ Toen maakte God, de HEER, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.

⁸ God, de HEER, legde in het oosten, in Eden, een tuin aan en daarin plaatste hij de mens die hij had gemaakt. ⁹ Hij liet uit de aarde allerlei bomen opschieten die er aantrekkelijk uitzagen, met heerlijke vruchten. In het midden van de tuin stonden de levensboom en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Er ontspringt in Eden een rivier die de tuin bevoeit. Verderop vertakt ze zich in vier grote stromen. ¹¹ Een daarvan is de Pison; die stroomt om heel Chawila heen, het land waar goud gevonden wordt. ¹² (Het goud van dat land is uitstekend, en er is daar ook balsemhars en onyx.) ¹³ De tweede rivier heet Gichon; die stroomt om heel Nubië heen. ¹⁴ De derde rivier heet Tigris; die loopt ten oosten van Assyrië. De vierde ten slotte is de Eufrat.

1:26 Gen. 5:1; 1 Kor. 11:7; Ef. 4:24; Kol. 3:10
1:27 Gen. 9:6; Mat. 19:4; Marc. 10:6; Jak. 3:9
1:28 Gen. 9:1,7; Ps. 8:6-9; Jak. 3:7
1:29-30 Ps. 104:14 1:31 1 Tim. 4:4
2:2-3 Hebr. 4:4 2:3 Ex. 20:11; 31:16-17;
Hebr. 4:10 2:4-25 Gen. 1:1-2:4
2:7 Job 33:4; Ps. 104:29; Pred. 3:20;
1 Kor. 15:45 2:9 Gen. 3:22; Op. 2:7; 22:2,14

(2:5) *geen mensen om het land te bewerken* – In het Hebreeuws is er hier en in het vervolg een woordspel tussen 'adam', 'mens', en 'adama', 'land/aarde/aardbodem/akker'.

EXODUS

Israël in Egypte onderdrukt

1 ¹ Dit zijn de namen van de zonen van Israël die samen met hem, Jakob, naar Egypte waren gekomen, ieder met zijn gezin: ² Ruben, Simeon, Levi, Juda, ³ Issachar, Zebulon, Benjamin, ⁴ Dan, Naftali, Gad en Aser. ⁵ Jozef was al langer in Egypte. In totaal waren daar toen zeventig personen die rechtstreeks van Jakob afstamden. ⁶ Jozef en zijn broers en al hun generatiegenoten stierven, ⁷ maar hun nakomelingen kregen veel kinderen en zo breidden de Israëlieten zich steeds meer uit. Ze werden zo talrijk dat ze het hele land bevolkten.

⁸ Er kwam in Egypte een nieuwe koning aan de macht, die Jozef niet gekend had. ⁹ Hij zei tegen zijn volk: 'De Israëlieten zijn te sterk voor ons en te talrijk. ¹⁰ Laten we verstandig handelen en voorkomen dat dit volk nog groter wordt. Want stel dat er oorlog uitbreekt en zij zich aansluiten bij onze vijanden, de strijd tegen ons aanbinden en uit het land wegtrekken!' ¹¹ Er werden slavendrijvers aangesteld die de Israëlieten tot zware arbeid dwongen. Ze moesten voor de farao de voorraadsteden Pitom en Raamses bouwen. ¹² Maar hoe meer de Israëlieten onderdrukt werden, des te talrijker werden ze. Ze breidden zich zo sterk uit dat de Egyptenaren een afkeer van hen kregen. ¹³⁻¹⁴ Daarom beulden

ze hen af en maakten ze hun het leven ondraaglijk met zwaar werk: ze moesten stenen maken van klei en op het land werken, en ze werden voortdurend mishandeld.

¹⁵ Bovendien gelastte de koning de Hebreeuwse vroedvrouwen, Sifra en Pua geheten, het volgende: ¹⁶ 'Als u de Hebreeuwse vrouwen bij de bevalling helpt, let dan goed op het geslacht van het kind. Als het een jongen is, moet u hem doden; is het een meisje, dan mag ze blijven leven.' ¹⁷ Maar de vroedvrouwen hadden ontzag voor God en deden niet wat de koning van Egypte hun had opgedragen: ze lieten de jongetjes in leven. ¹⁸ Daarom ontbood de koning de vroedvrouwen. 'Wat heeft dit te betekenen?' vroeg hij hun. 'Waarom laat u de jongens in leven?' ¹⁹ De vroedvrouwen antwoordden de farao: 'De Hebreeuwse vrouwen zijn anders dan de Egyptische: ze zijn zo sterk dat ze hun kind al gebaard hebben voordat de vroedvrouw er is.' ²⁰ God zegende het werk van de vroedvrouwen, zodat het volk zich sterk uitbreidde. ²¹ En omdat de vroedvrouwen ontzag voor God hadden, schonk hij ook aan hen nakomelingen. ²² Toen gaf de farao aan heel zijn volk het bevel om alle Hebreeuwse jongens die geboren werden in de Nijl te gooien; de meisjes mochten in leven blijven.

De geboorte van Mozes; zijn vlucht naar Midjan

2 ¹ Een man uit de stam Levi trouwde met een vrouw uit diezelfde stam. ² Zij werd zwanger en bracht een zoon ter wereld. Het

1:1 Gen. 46:1-27 1:5 Gen. 46:27; Deut. 10:22
1:6 Gen. 50:26 1:7 Ps. 105:24; Hand. 7:17;
13:17 1:8 Hand. 7:18 1:10 Ps. 105:25
1:11 Gen. 15:13; 47:11 1:13-14 Deut. 11:10
1:22 Hand. 7:19 2:2 Ex. 6:20; Hand. 7:20;
Hebr. 11:23

was een mooi kind en ze hield het verborgen, drie maanden lang.

³ Toen ze geen kans zag haar zoon nog langer verborgen te houden, nam ze een mand van papyrus, bestreek die met pek en teer, legde het kind erin en zette de mand tussen het riet langs de oever van de Nijl. ⁴ De zuster van het kind ging een eind verderop staan, om te zien wat er met hem zou gebeuren.

⁵ Even later kwam de dochter van de farao naar de Nijl om te baden, terwijl haar dienareessen langs de rivier heen en weer liepen. Zij ontdekte de mand tussen het riet en liet die door een van haar slavinnen halen. ⁶ Ze maakte de mand open en zag daarin het kind. Het jongetje huilde, en vol medelijden zei ze: 'Dat moet een Hebreeuws kind zijn.' ⁷ Toen kwam de zuster van het kind haar vragen: 'Zal ik bij de Hebreeuwse vrouwen een voedster gaan zoeken om het kind voor u te voeden?' ⁸ 'Ja, doe dat maar,' antwoordde de dochter van de farao, waarop het meisje de moeder van het kind ging halen.

⁹ De dochter van de farao zei tegen de vrouw: 'Neem dit kind mee en voed het voor me. Ik zal u ervoor betalen.' De vrouw nam het kind mee en voedde het. ¹⁰ Toen het groot genoeg was, bracht ze het naar de dochter van de farao. Deze nam het kind aan als haar eigen zoon. Ze noemde hem Mozes, 'want,' zei ze, 'ik heb hem uit het water gehaald.'

¹¹ Toen Mozes volwassen geworden was, zocht hij op een dag de mensen van zijn volk op. Hij zag welke zware dwangarbeid ze verrichtten en was er getuige van dat een Hebreër, een volksgenoot van hem, door een Egyptenaar werd geslagen. ¹² Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand in de buurt was sloeg hij de Egyptenaar dood; hij verborg hem onder het zand. ¹³ De dag daarop zag hij hoe

twee Hebreeuwse mannen met elkaar op de vuist gingen. 'Waarom sla je iemand van je eigen volk?' vroeg hij aan de man die begonnen was. ¹⁴ Maar die antwoordde: 'Wie heeft jou als leider en rechter over ons aangesteld? Wou je mij soms ook doodslaan, net als die Egyptenaar?' Mozes schrok, hij dacht: Dan is het dus toch bekend geworden! ¹⁵ Toen de farao ervan hoorde, wilde hij Mozes laten doden. Daarom vluchtte Mozes voor de farao.

Zo kwam hij in Midjan terecht, en daar ging hij bij een put zitten. ¹⁶ De priester van Midjan had zeven dochters. Zij kwamen daar water putten en vulden de drinkbakken om de schapen en geiten van hun vader te drinken te geven. ¹⁷ Maar er kwamen ook herders, die hen wilden wegjagen. Daarop schoot Mozes hun te hulp en gaf het vee te drinken. ¹⁸ Toen ze thuiskwamen, vroeg hun vader, Reüel, hoe het kwam dat ze die dag zo snel terug waren. ¹⁹ 'Er was een Egyptenaar die ons te hulp kwam tegen de herders,' antwoordden ze, 'en hij heeft ook water voor ons geput en de dieren te drinken gegeven.' ²⁰ 'En waar is hij nu?' vroeg hun vader. 'Waarom hebben jullie die man daar achtergelaten? Nodig hem uit om te komen eten.' ²¹ Mozes liet zich overhalen om bij die man te blijven, en deze gaf hem zijn dochter Sippora tot vrouw. ²² Zij bracht een zoon ter wereld, en Mozes noemde hem Gersom, 'want,' zei hij, 'ik ben een vreemdeling geworden, ik woon in een land dat ik niet ken.'

Mozes geroepen

²³ Jaren gingen voorbij, en de koning van Egypte stierf. Maar de Israëlieten gingen nog altijd

2:10 Hand. 7:21 **2:14** Hand. 7:35

2:15 Hand. 7:23-29; Hebr. 11:27

2:16 Gen. 24:11-12; 29:2-3 **2:22** Ex. 18:2-5

PSALMEN

1 ¹ Gelukkig de mens
die niet meegaat met wie kwaad doen,
die de weg van zondaars niet betreedt,
bij spotters niet aan tafel zit,
² maar vreugde vindt in de wet van de HEER
en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.

³ Hij zal zijn als een boom,
geplant aan stromend water.
Op tijd draagt hij vrucht,
zijn bladeren verdorren niet.
Alles wat hij doet komt tot bloei.

⁴ Zo niet de wettelozen!
Zij zijn als kaf
dat verwaait in de wind.

⁵ Wettelozen houden niet stand waar recht heerst,
zondaars niet in de kring van de rechtvaardigen.
⁶ De HEER beschermt de weg van de rechtvaardigen,
de weg van de wettelozen loopt dood.

2 ¹ Waartoe leidt het woeden van de volken,
het rumoer van de naties? Tot niets.
² De koningen van de aarde komen in verzet,
de wereldmachten spannen samen
tegen de HEER en zijn gezalfde:
³ 'Wij moeten hun juk afwerpen,
ons van hun boeien bevrijden.'

⁴ Die in de hemel troont lacht,
de Heer spot met hen.

⁵ Dan spreekt hij tot hen in woede,
en zijn toorn verbijstert hen:

⁶ 'Ikzelf heb mijn koning gezalfd,
op de Sion, mijn heilige berg.'

⁷ Het besluit van de HEER wil ik bekendmaken.
Hij sprak tot mij:
'Jij bent mijn zoon,

ik heb je vandaag verwekt.

- ⁸ Vraag het mij
en ik geef je de volken in bezit,
de einden der aarde in eigendom.
⁹ Jij kunt ze breken met een ijzeren staf,
ze stukslaan als een aarden pot.'

¹⁰ Daarom, koningen, wees verstandig,
wees gewaarschuwd, leiders van de aarde.

¹¹ Onderwerp u, toon de HEER uw ontzag,
breng hem bevend uw hulde.

¹² Bewijs eer aan zijn zoon met een kus,
anders ontvlamt zijn woede, en uw weg loopt dood,
want bij het geringste ontsteekt hij in toorn.
Gelukkig wie schuilen bij hem.

3 ¹ Een psalm van David, op de vlucht voor zijn zoon Absalom.

² HEER, hoe talrijk zijn mijn belagers,
velen vallen mij aan,

³ velen zeggen van mij:
'God zal hem niet redden.' *sela*

⁴ U, HEER, bent een schild om mij heen,
u bent mijn eer, u houdt mij staande.

⁵ Roep ik tot de HEER om hulp,
hij antwoordt mij vanaf zijn heilige berg. *sela*

⁶ Ik ga liggen, val in slaap
en word wakker – de HEER beschermt mij.

⁷ Ik vrees de tienduizenden niet
die mij aan alle kanten omringen.

⁸ Sta op, HEER, en red mij, God,
sla mijn vijanden in het gezicht,
breek de tanden van de wettelozen.

⁹ Bij u, HEER, is redding,
uw zegen rust op uw volk. *sela*

4 ¹ Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een psalm van David.

² Antwoord mij als ik roep,
God die mij recht doet.
Geef mij ruimte als ik belaagd word,
wees genadig, hoor mijn gebed.

2:9 Ps. 110:5-6; Op. 2:27; 12:5; 19:15 **2:12** Ps. 34:9 **3:1** 2 Sam. 15:13-17:14 **3:4** Deut. 33:29;
Ps. 7:11; 18:3 **3:6** Ps. 4:9; Spr. 3:24 **3:8** Ps. 58:7 **3:9** Jona 2:10

(3:3) *sela* – De betekenis van deze Hebreeuwse term, die vele malen in het boek Psalmen voorkomt, is onzeker. Vermoedelijk gaat het om een liturgische of muzikale aanwijzing die te maken had met het zingen van de psalmen.

- ³ Machtigen, hoe lang nog maakt u mij te schande,
is de schijn u lief, de leugen uw leidraad? *sela*
- ⁴ De HEER schenkt zijn gunst aan wie hem trouw is,
de HEER luistert als ik tot hem roep.
- ⁵ Beef voor hem en zondig niet,
bezin u in de nacht en zwijg. *sela*
- ⁶ Breng de juiste offers,
heb vertrouwen in de HEER.
- ⁷ Velen zeggen: 'Wie maakt ons gelukkig?' –
HEER, laat het licht van uw gelaat over ons schijnen.
- ⁸ In u vindt mijn hart meer vreugde
dan zij in hun koren en wijn.
- ⁹ In vrede leg ik mij neer
en meteen slaap ik in,
want u, HEER, laat mij wonen
in een vertrouwd en veilig huis.

5 ¹ Voor de koorleider. Bij het spel op de
schalmei. Een psalm van David.

- ² Hoor mijn woorden, HEER,
sla acht op mijn klagen.
- ³ Luister naar mijn hulpgeroep,
mijn koning en mijn God,
tot u richt ik mijn bede.
- ⁴ In de morgen, HEER, hoort u mijn stem,
in de morgen wend ik mij tot u en wacht.
- ⁵ U bent een God die zich niet verheugt in het kwaad,
bij u is de misdaad niet welkom.
- ⁶ Gewetenlozen houden geen stand
onder de blik van uw ogen.
- U haat allen die onrecht doen,
⁷ leugenaars richt u te gronde.
U verafschuwt, HEER,
wie bedriegt en bloed vergiet.
- ⁸ Maar ik mag door uw grote liefde uw huis binnengaan,
van ontzag vervuld mij buigen naar uw heilige tempel.
- ⁹ Leid mij langs mijn belagers, HEER, door uw gerechtigheid,
maak effen de weg die u mij wijst.
- ¹⁰ Onwaarheid komt uit hun mond,
onheil huist in hun hart,

een open graf is hun keel,
gespleten is hun tong.

¹¹ Laat hen boeten, God,
laat hen in hun eigen valkuil lopen.
Verstoot hen om hun grote wandaden,
want ze zijn opstandig tegen u.

¹² Er is vreugde bij allen die schuilen bij u,
eeuwige jubel omdat u hen beschermt,
wie uw naam beminnen juichen u toe!

¹³ U zegent de rechtvaardigen, HEER,
als een schild beschut hen uw genade.

6 ¹ Voor de koorleider. Bij snarenspeel, op de wijs van De achtste.
Een psalm van David.

² HEER, straf mij niet in uw woede,
tuchtig mij niet in uw toorn.

³ Heb erbarmen, HEER, want ik kwijn weg.
Genees mij, HEER, ik ben doodsbang,

⁴ ik vrees voor mijn leven.
Hoe lang, HEER, moet ik nog wachten?

⁵ Keer terug, HEER, spaar toch mijn leven,
toon mij uw trouw en red mij.

⁶ Want doden noemen uw naam niet meer!
Wie in het dodenrijk kan u nog loven?

⁷ Moe ben ik van zuchten,
elke nacht is mijn kussen nat,
mijn bed doorweekt van tranen.

⁸ Mijn ogen zijn gezwollen van verdriet,
roodomrand van alles wat mij benauwt.

⁹ Weg van mij, allen die kwaad doen!
De HEER hoort hoe luid ik ween,

¹⁰ de HEER hoort mijn roep om erbarmen,
de HEER neemt mijn smeekbede aan.

¹¹ Beschaamd en doodsbang keren mijn vijanden om,
in een oogwenk met schande bedekt.

7 ¹ Een klaaglied van David, dat hij voor de HEER gezongen heeft
over de Benjaminiet Kus.

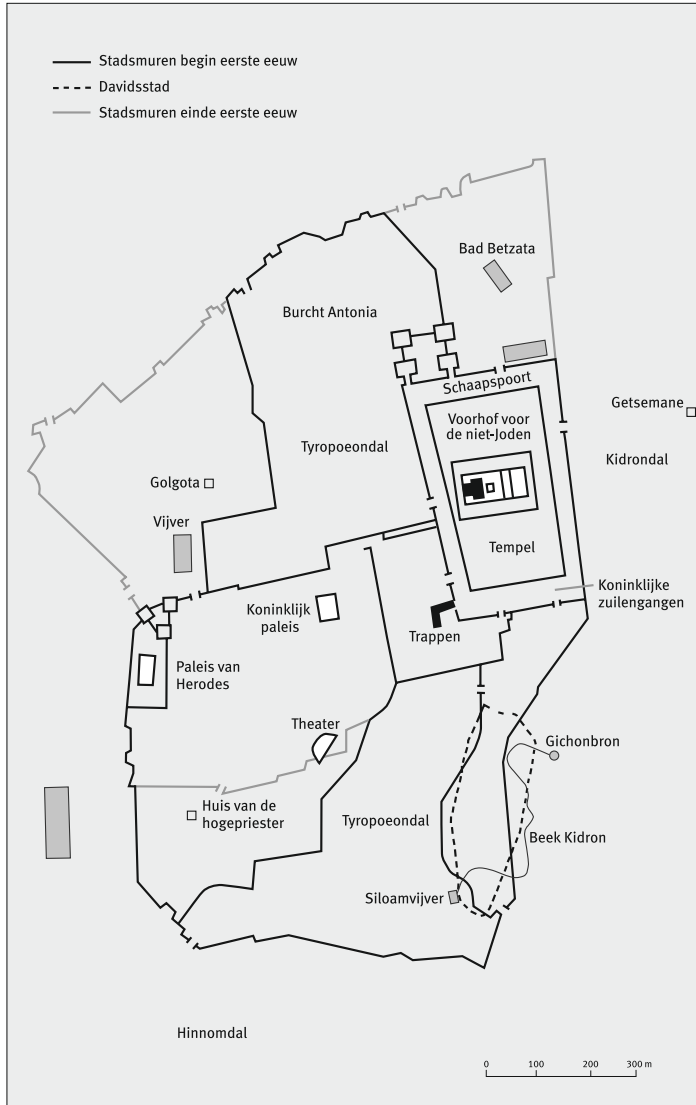
² HEER, mijn God, bij u schuil ik,
bevrijd mij van mijn vervolgers, red mij,

³ ze zullen mij nog verscheuren als leeuwen,
mij meesleuren zonder dat iemand mij redt.

DE STAMMEN VAN ISRAËL

JERUZALEM IN DE EERSTE EEUW

Uw
 WOORD
 is een
 Lamp
 VOOR
 MYN
 voet
 EN EEN
 LICHT
 OP MYN
 PAD

74 Those who fear you shall see me and rejoice, because I have hoped in your word.
 75 I know, O LORD, that your rules are righteous, and that in faithfulness you have afflicted me.
 76 Let your steadfast love comfort me according to your promise to your servant.
 77 Let your mercy come to me, that I may live; for your law is my delight.
 78 Let the insolent be put to shame, because they have wronged me with falsehood; as for me, I will meditate on your precepts.
 79 Let those who fear you turn to me, that they may know your testimonies.
 80 May my heart be blameless in your statutes, that I may not be put to shame!
 KAPH
 81 My soul longs for your salvation; I hope in your word.
 82 My eyes long for your promise; I ask, "When will you comfort me?"
 83 For I have become like a wineskin in the smoke, yet I have not forgotten your statutes.
 84 How long must your servant endure? When will you judge those who persecute me?
 85 The insolent have dug pitfalls for me; they do not live according to your law.
 86 All your commandments are sure; they persecute me with falsehood; help me!
 87 They have almost made an end of me on earth, but I have not forsaken your precepts.
 88 In your steadfast love give me life, that I may keep the testimonies of your mouth.
 LAMEDH
 89 Forever, O LORD, your word is firmly fixed in the heavens.
 90 Your faithfulness endures to all generations; you have established the earth, and it stands fast.

91 By your appointment they stand this day, for all things are your servants.
 92 If your law had not been my delight, I would have perished in my affliction.
 93 I will never forget your precepts, for by them you have given me life.
 94 I am yours; save me, for I have sought your precepts.
 95 The wicked lie in wait to destroy me, but I consider your testimonies.
 96 I have seen a limit to all perfection, but your commandment is exceedingly broad.
 MEM
 97 Oh how I love your law! It is my meditation all the day.
 98 Your commandment makes me wiser than my enemies, for it is ever with me.
 99 I have more understanding than all my teachers, for your testimonies are my meditation.
 100 I understand more than the aged,¹ for I keep your precepts.
 101 I hold back my feet from every evil way, in order to keep your word.
 102 I do not turn aside from your rules, for you have taught me.
 103 How sweet are your words to my taste, sweeter than honey to my mouth!
 104 Through your precepts I get understanding; therefore I hate every false way.
 NUN
 105 Your word is a lamp to my feet and a light to my path.
 106 I have sworn an oath and confirmed it, to keep your righteous rules.
 107 I am severely afflicted; give me life, O LORD, according to your word!
 108 Accept my freewill offerings of praise, O LORD, and teach me your rules.
 109 I hold my life in my hand continually, but I do not forget your law.
 110 The wicked have laid a snare for me, but I do not stray from your precepts.

¹How long must your servant endure? ²Or the stars.

111 Your testimonies are my heritage forever, for they are the joy of my heart.
 112 I incline my heart to perform your statutes forever, to the end.²
 SAMEKH
 113 I hate the double-minded, but I love your law.
 114 You are my hiding place and my shield; I hope in your word.
 115 Depart from me, you evildoers, that I may keep the commandments of my God.
 116 Uphold me according to your promise, that I may live, and let me not be put to shame in my hope!
 117 Hold me up, that I may be safe and have regard for your statutes continually!
 118 You spurn all who go astray from your statutes, for their cunning is in vain.
 119 All the wicked of the earth you discard like dross, therefore I love your testimonies.
 120 My flesh trembles for fear of you, and I am afraid of your judgments.
 AYIN
 121 I have done what is just and right, do not leave me to my oppressors.
 122 Give your servant a pledge of good; let not the insolent oppress me.
 123 My eyes long for your salvation and for the fulfillment of your righteous promise.
 124 Deal with your servant according to your steadfast love, and teach me your statutes.
 125 I am your servant, give me understanding, that I may know your testimonies!
 126 It is time for the LORD to act, for your law has been broken.
 127 Therefore I love your commandments above gold, above fine gold.
 128 Therefore I consider all your precepts to be right; I hate every false way.
 PE
 129 Your testimonies are wonderful; therefore my soul keeps them.

²To destroy the evildoer's counsel.

130 The unfolding of your words gives light; it imparts understanding to the simple.
 131 I open my mouth and pant, because I long for your commandments.
 132 Turn to me and be gracious to me, as is your way with those who love your name.
 133 Keep steady my steps according to your promise, and let no iniquity get dominion over me.
 134 Redeem me from man's oppression, that I may keep your precepts.
 135 Make your face shine upon your servant, and teach me your statutes.
 136 My eyes shed streams of tears, because people do not keep your law.
 TSADHE
 137 Righteous are you, O LORD, and right are your rules.
 138 You have appointed your testimonies in righteousness and in all faithfulness.
 139 My zeal consumes me, because my foes forget your words.
 140 Your promise is well tried, and your servant loves it.
 141 I am small and despised, yet I do not forget your precepts.
 142 Your righteousness is righteous forever, and your law is true.
 143 Trouble and anguish have found me out, but your commandments are my delight.
 144 Your testimonies are righteous forever; give me understanding that I may live.
 QOPH
 145 With my whole heart I cry, answer me, O LORD! I will keep your statutes.
 146 I call to you; save me, that I may observe your testimonies.
 147 I rise before dawn and cry for help; I hope in your words.
 148 My eyes are awake before the watches of the night, that I may meditate on your promise.

U bent
 Recht
 vaardig
 Heer
 elk van uw
 VOORSCHRIFTEN
 is
 juist